

Obdobie “flirtovania” Ruska so Západom sa skončilo. Vojské základne pod nosom USA!

- CZ24 News | 25. listopadu 2022

KUBA/RUSKO: Havana si chráni strategické partnerstvo Ruska. Objavia sa ruské zbrane na Kube po návšteve kubánskeho prezidenta v Moskve? Odpovede na tieto otázky hľadajú ruské noviny [Svobodnaja Pressa](#)

Historicky sa Kubánci správajú k Rusku srdečne a s láskou, pamätajúc na sovietsko-kubánske priateľstvo a finančno-ekonomickú spoluprácu. Takže všetky vyhlásenia kubánskych lídrov o podpore Ruska v súčasnej zložitej geopolitickej situácii treba chápať presne tak, ako znejú – úplne úprimne.

Pripomeňme si, že kubánsky prezident vtedy označil západné sankcie voči Moskve za nespravodlivé a považoval za potrebné pokračovať v obrane pozície Ruska na svetovej scéne.

“Rusko a Kuba majú spoločného nepriateľa - je ním yankeeovské impérium, ktoré manipuluje s veľkou časťou sveta. Kto to vie lepšie ako my? Zažívame to už viac ako 60 rokov v rámci embarga,” povedal Miguel Díaz-Canel a poukázal na paralely s obchodným a hospodárskym embargom, ktoré Washington uvalil na Kubu v 60. rokoch 20. storočia.

Takáto zmienka na stretnutí najvyšších predstaviteľov oboch krajín v čase “kubánskej krízy”, keď boli ZSSR a USA doslova na pokraji tretej svetovej vojny, je vzhľadom na súčasnú geopolitickú situáciu sotva náhodná.

Mnohí bežní občania chápu Rusko a Kubu ako skryté signály pre USA, že “to môžu urobiť znova”, ak to bude potrebné. Majú pravdu vo svojich predpokladoch?

Z hľadiska zdravého rozumu je pre Rusko strategicky veľmi dôležitá nová studená vojna a aktívna obranná politika Ruska, Kuby, ako aj Venezuely a ďalších krajín Latinskej Ameriky. Najmä ak vezmeme do úvahy skutočnosť, že ide o “mäkký podbrušok” USA, ktorý sa v skutočnosti nachádza na ich “zadnom dvore”, súhlasí Konstantin Blokhin, vedúci výskumný pracovník Centra pre výskum bezpečnosti Ruskej akadémie vied. – Budú sa však opakovať akcie porovnateľné s časmi “karibskej krízy”? Závisí to od politickej vôle nášho vedenia.

Teoreticky by oň mali mať záujem Kuba aj Rusko. A dokonca vo väčšej miere. Západ s Ruskom v skutočnosti vedie hybridnú proxy vojnu na Ukrajine, ale je jasné, že Ukrajina je len jedným z mnohých prvkov globálnej stratégie USA na oslabenie ruskej štátnosti na celom obvode našich hraníc. V takýchto podmienkach je veľmi cenné mať k dispozícii silnú “protipáku” v podobe Kuby, ktorá využíva svoj značný potenciál. Podľa môjho názoru by to Rusko malo urobiť, ale mám isté pochybnosti, či to urobí.

– Podľa môjho názoru vedenie Kuby nemá inú možnosť, ako pokračovať v postupe proti USA, pretože veľmi dobre vie, ako to môže dopadnúť inak, – hovorí Sergej Obuchov, doktor politických vied a tajomník Ústredného výboru Komunistickej strany Ruskej federácie. – Na ruské vedenie je vyvíjaný aj silný tlak zo strany Západu: odkazy a hrozby rôznymi medzinárodnými tribunálmi, ktoré sú vydávané v súvislosti s Ruskom, a doteraz vydané odporúčacie rezolúcie niektorých štátov o zaradení Ruska medzi “teroristické štáty” dávajú jasne najavo, že aj pre ruskú vládu je nachystaný podobný osud.

Samozrejme, dnes Rusku veľmi chýba ruská vojenská základňa v kubánskych Lurdoch, ktorú mimochodom aj Rusko podľa názoru autora článku svojho času neuvážene opustilo. Osobne by však nepočítal s tým, že oteplenie rusko-kubánskych vzťahov po určitom ochladení v deväťdesiatych rokoch (a do veľkej miery to bolo najmä z našej strany) nám takéto zariadenie vráti, ako sa hovorí, "automaticky".

Po prvé, do Lúrd už dávno nasťahovali iné sily. Sväté miesto, ako je známe, pusté nikdy nezostane.

Po druhé, samozrejme, kubánske vedenie stále "horí ohňom slobody", aj keď už nie tak jasne ako Castrovi bratia, ale roky úspešného odporu voči globalizmu udržiavajú tento plameň pri živote. A rétorika Miguela Diaza-Canela počas prejavu v Dume, ktorý som si osobne vypočul, to dokonale potvrdzuje, dokonale rozumie tomu, koho a prečo oslovuje. Nejde však ani tak o samotných Kubáncov, ako o ruskú vládnu elitu.

- Túto udalosť - čím má autor na mysli návštevu kubánskeho prezidenta v Moskve a rétoriku jeho vyhlásení - treba vnímať predovšetkým z hľadiska posilnenia diplomatickej práce našej politickej elity, prezidentskej administratívy Ruska a osobne Vladimíra Putina na budovaní akejsi geopolitickej rovnováhy so Západom, - domnieva sa expert na informačnú vojnu, nezávislý vojenský expert Igor Nikolajčuk. - Túto udalosť treba postaviť na roveň vyhláseniam ruského vedenia o rastúcej úlohe BRICS, Spoločenstva nezávislých štátov a iných alternatívnych politických združení.

V kontexte vyhlásení ruského ministerstva zahraničných vecí, že dve tretiny svetovej populácie nesúhlasia s kolektívnou politikou Západu, treba všetky rozhovory medzi kubánskym prezidentom a ruskými poslancami a najvyššími predstaviteľmi považovať za poslednú "synchronizáciu hodín" pred záverečnou fázou budovania akejsi geopolitickej protizápadnej koalície.

Ako, mimochodom, nedávne návštevy ruského ministra zahraničných vecí Sergeja Lavrova v Afrike, kde sa medzi lídrami krajín akosi nečakane stretli "obyvatelia Petrohradu" - absolventi leningradských inštitúcií.

Obdobie "flirtovania" Ruska so Západom sa skončilo. Pravdupovediac, neviem, ako dlho to vydrží. Obrazne povedané, osobne mám pocit, že naše okno do Európy, ktoré Peter Veľký tak usilovne vyrezával a generáli politbyra usilovne rozširovali a zasypávali čoraz priehľadnejším sklom, sme nenávratne nezatlkli dubovými doskami, ale vložili sme tam preglejku, ktorá sa dala v prípade potreby celkom ľahko vybrať. Pretože korene nášho kultúrneho kódexu, napriek všetkej našej nechuti k obrazným "protivnej Angličanke" alebo "Yankee bastardom", stále ležia na západných územiach a nie inde.

"SP: A čo naše vyhlásenia o civilizačnej sebestačnosti a túžbe Západu nás zotročiť?"

- Všetky tieto body sú z čisto mobilizačného hľadiska veľmi správne. A z politického hľadiska je správne vytvoriť "protizápadnú koalíciu" s Čínou a Indiou. A Rusko na to jednoducho začalo využívať svoje obrovské politické zdroje, ktoré zdedilo po "širokom a mocnom" ZSSR, ktorý na svojich univerzitách učil afrických politikov a rozmiestnil svoje rakety na Kube.

Som si istý, že v tomto kontexte by sa slová kubánskeho prezidenta v Moskve nemali brať v kontexte nostalgie za tými zašlými časmi. Nemalo by sa to interpretovať ani v zmysle obnovenia ruskej vojenskej prítomnosti na ostrove Slobody - nič také sa konať nebude, všetci to veľmi dobre chápu.

Je to jednoducho znak obnovenia vplyvu Ruska na orbite zaniknutého ZSSR, hoci na základe nostalgických spomienok miestnych elít. Nič viac, ale ani nič menej - bežná rutinná práca pri zostavovaní koalície proti spoločnému nepriateľovi.

[ZDROJ](#)

Překlad: HSP